

DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ

STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

DUCHOVÉ V KINĚ

FRAGMENT

Strašidelná knihovna

Duchové v kině

Vyšlo také v tištěné verzi

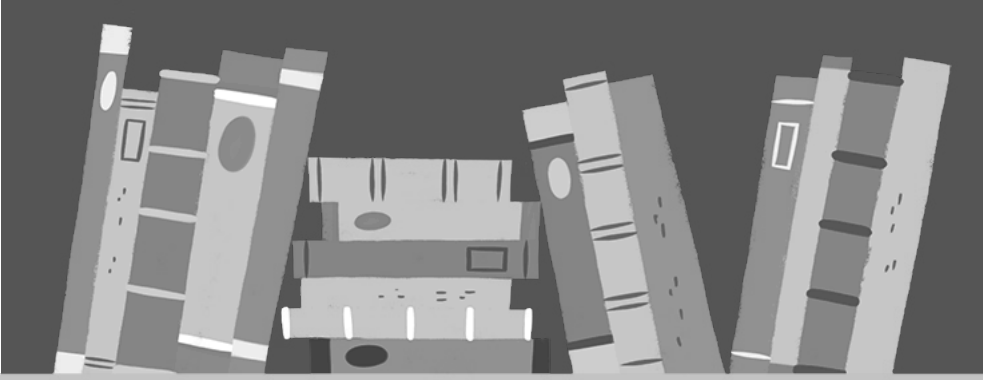
Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

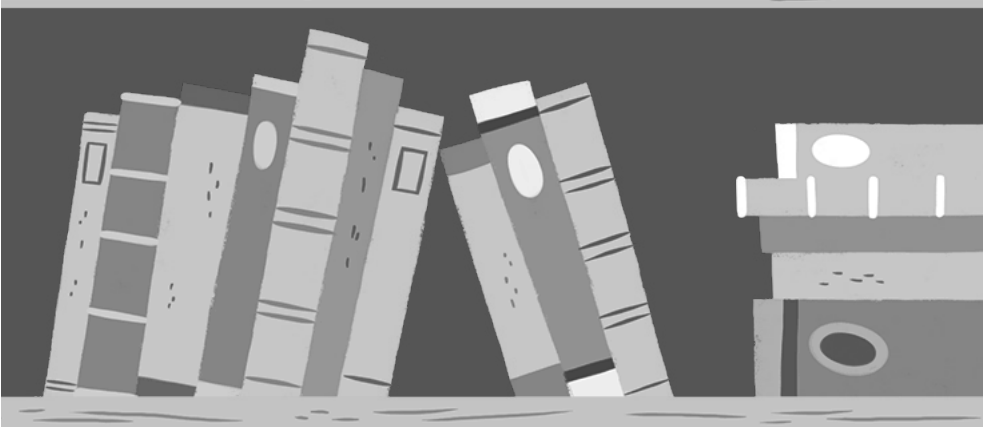
Dori Hillestad Butlerová
Strašidelná knihovna – Duchové v kině – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

Skutečnému strýčku Daveovi
DHB

STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

DUCHOVÉ V KINĚ

NAPSALA DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ
ILUSTROVALA AURORA DAMANTOVÁ

FRAGMENT

Duchařský slovníček

NAFOUKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zvětšit.

ZJEVIT SE

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé viděli.

DUCHDŮM

Místo, kde duchové bydlí.

SMRSKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zmenšit.

PEVNÝ

Všechny předměty a bytosti, skrz které není (na rozdíl od duchů) vidět, duchové označují jako pevné.

PEVNÁCI

Tak duchové často říkají lidem, kteří nejsou duchové.

PROJÍT SKRZ

To duchové dělají, když jim v cestě stojí stěna, dveře nebo jiný pevný objekt – prostě projdou skrz.

PLOUT

Tak se duchové pohybují vzduchem.

KVÍLET

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé slyšeli.

VELKÁ PROSBA

Hej, rodino! Všichni rychle za mnou!“ vykřikl naléhavě malý Honza, když vplul do Klárčina obývacího pokoje. „Neuvěříte, co Finn dělá!“

Byla hluboká noc. Kaz, Kosmo, mamka, tatka, babička a dědeček měli zapnutou televizi, ale nevěnovali jí příliš pozornosti. Pustili si ji jen jako kulisu, zatímco čekali na Klárku, až se probudí. Chtěli ji o něco důležitého požádat.

Kaz zaúpěl. „Co Finn dělá?“ zeptal se svého mladšího brášky, malého Honzy.

Finn byl starší bratr Kaze a malého Honzy. Když dřív bydleli v budově staré školy, Finn své bratry rád strašil tím, že prostrčil ruku, nohu nebo hlavu skrz zeď ven. Jednoho dne vystrčil svou hlavu příliš daleko a uvízl venku. Babička s dědečkem se ho pokusili zachránit, ale vítr je všechny tři odfoukl pryč.

O několik měsíců později přijeli nějací pevnáci a starou školu zbořili. Kaz s rodinou se tak proti své vůli ocitli na ulici. I je vítr odvál pryč. Kaze to zaneslo do knihovny, kde potkal Klárku – pevnou dívku, která bydlela v bytě nad knihovnou se svými rodiči a babičkou.

Kaz myslel, že svou rodinu už nikdy neuvidí. Když ale s Klárou hledali ducha na jedné půdě, našli Kosma. Malý Honza

se do knihovny dostal sám ve vrácené knížce. V pečovatelském domě pak všichni tři objevili babičku s dědečkem. Mamku s tatškou našli doma u jedné dívky, která se jmenovala Margareta. A teprve včera našli Finna u jednoho chlapce jménem Eli.

„To musíš *vidět*, co dělá,“ řekl malý Honza. „Je v Klárčině pokoji.“

Kaz si povzdechl. Ať už Finn dělal uprostřed noci v Klárčině pokoji cokoliv, nemohlo to být nic dobrého.

Duchové propluli chodbou a skrz dveře Klárčina pokoje. Dívka tvrdě spala na svém lůžku a Finn jí připlétal vlasy ke sloupku postele!

Kaz zalapal po dechu. „Finne!“

„Haf! Haf!“ zaštěkal Kosmo na Finna. Mamka, tatka, babička a dědeček nesouhlasně zakroutili hlavami.

„Ty jsi ale bonzák, malý Honzo,“ řekl Finn.

„No tak, Finne,“ řekl Kaz. „Tohle od tebe není moc hezké.“

Klárka se náhle s trhnutím probudila. Chtěla se posadit, ale nešlo to. „Co to má–?“ řekla. Prsty si nahmatala vlasy a pokračovala po nich až ke sloupku postele.

„Kdo to udělal?“ zeptala se duchů. Pohled jí utkvěl na Finnovi. Zašklebila se.

„Á, to nerozumíš legraci?“ zeptal se Finn. Pokusil se Klárce pomoci vlasy

rozplést, ale ona o to nestála. Vrazila mu ruku do hrudníku.

„Paráda, Finne,“ řekl malý Honza.
„Klárka to pro nás teď možná nebude chtít udělat.“

„Udělat co?“ zeptala se Klárka, když své vlasy osvobodila.

„Uprostřed noci to udělat nemůže,“ řekl Kaz. „Spi dál, Klárko. Zeptáme se tě ráno.“ Do té doby snad zapomene, co jí Finn provedl s vlasy.

Klárka rozsvítila noční lampičku.
„Jsem vzhůru,“ řekla a prsty si pročísla vlasy. „Prosím, ptejte se.“

Duchové se podívali jeden na druhého. Mamka nakonec pokynula Kazovi, ať se zeptá on.

„No...“ Kaz přivál blíž ke Klárce. „Víš, jak máme ten malý problém mezi naší rodinou a Beckettem?“

Beckett byl další duch, který bydlel v knihovně. Mamka, babička a dědeček s ním z nějakého důvodu nikdy nechtěli být v jedné místnosti. A tak uzavřeli dohodu: Beckett zůstane dole v knihovně a ostatní duchové budou bydlet nahoře v Klárčině bytě. Mamka, babička a dědeček dnes v noci konečně řekli Kazovi, Finnovi a malému Honzovi, *v čem* tkví ten problém mezi Beckettem a jejich rodinou.

A teď to Kaz vysvětloval Klárce: „Když byli Beckett s naší mamkou mladí,

Beckett krátce bydlel s její rodinou,“ začal vyprávět.

„S její rodinou?“ řekla Klárka, objala si kolena a přitáhla si je na prsa.

„Ano,“ odpověděl Kaz. „A víš, jak jsme Becketta nikdy neviděli se zjevovat?“

Malý Honza nedokázal vydržet, až Kaz příběh dopoví. „Beckett se nezjevuje modře jako my,“ vyrazil ze sebe. „Září červeně!“

„Vážně?“ zírala Klárka na duchy.
„O duchovi, který se zjevuje červeně, jsem nikdy neslyšela.“

„Počkej, to ještě není konec,“ řekl Kaz.
„Naše mamka měla mladšího brášku Davea. Jednou se Beckett zjevil a ta červená záře Davea tak vyděsila, že omylem prolétl rovnou skrz zeď jejich duchdomu a vítr ho odnesl pryč. Nikdy potom už ho neviděli.“

